

Neboj

Cermaque

Dm F C B

Bortí se ledovec
i chrám svatého Víta
a divně hřmí

Jdou černí poslové
a dav je znovu vítá
když chrastí do tmy
kostmi lichých tajemství

Ale neboj, po noci vždy svítá, neboj

Prosím, neboj, po noci vždy svítá, neboj

Někdy se moc zúží
hrdla dnů
a čas temně duní
jak zmučené uhlí ve trafu
ale neobsáhneš růže,
jen pravými uhly
a duše nevměstnáš do grafů

Takže neboj, po noci vždy svítá, neboj

Hlavně neboj
neboj
neboj
neboj

Mohl bys dokola psům,
co střeží stáda tvých myšlenek
vyprávět o kolapsu
světa, co vsadil na venek

Raději však obrať tvář k lesu
a stádo nechej klidně se pást
křič jako moře při útesu,
tanči jak řeka, když protrhne hráz

A neboj.....
.....neboj

Nejde-li řetězy přetrhat,
alespoň jimi chrasti
křič, aby průměr nezvítězil
to podstatné děje se na pomezí
to podstatné děje se nad propastí

v tlumeném světle,
když se žena svlíká
když kvete Betlém,
když se odemyká

Člověk je víc než lid a lid je víc než republika
Člověk je víc než lid a lid je víc než republika
Člověk je víc než republika

Člověk je víc než republika